

NAKOPAĆ (4) *vb pf*

*Oba a jasne (w tym w pierwszym 1 r. błędne znakowanie); o prawdopodobnie jasne (tak w kopać).
inf nakopać (1). ◇ praet 3 sg m nakopǎł (1). ◇ 3 pl m pers nakopali (1). ◇ impers praet nakopǎno (1).
Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.*

Wykopać, skopać wiele (z subiektywnym odczuciem wielości) [czego (pl)] (4) :

a. *Zrobić wiele dołów; w przen (2) :*

Zwrot:»dołow nakopać [pod kim, na kogo]« = chcieć wciągnąć w niebezpieczeństwo (2): racz [...] wiefc nas beśpiecznemi drogami abychmy niewpadli wony doły ktorych na nas nakopali chcąc połowic nas RejPs 85; PowodPr 24.

b. *Kopiąc wyjąc wiele roślin (2) : Obaczył Noe moc tych iągód/ nakopał ich y náfądził domá BielKron 6.*

α. *Kopiąc spulchnić ziemię (1) : grofz dawfzy chłopu nł dzień síłá grządek może nákopác RejZwierc 107v.*

Formacje współrdzenne cf KOPAĆ.

KW